

příčemž výše uvedené doklady o vyúčtování dodávek tepelné energie ve všech případech:

- v rozporu s ust. § 14 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 70/2016 Sb., o vyúčtování dodávek a souvisejících služeb v energetických odvětvích (dále jen „Vyhláška“) neobsahovaly vymezení zúčtovacího období datem prvního a posledního dne zúčtovacího období,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 1 písm. e) Vyhlášky neobsahovaly celkové množství dodané tepelné energie za zúčtovací období uvedené v GJ, kWh nebo MWh,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. a) Vyhlášky neobsahovaly datum měření dodávky tepelné energie k prvnímu dni zúčtovacího období a k poslednímu dni zúčtovacího období,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. d) Vyhlášky neobsahovaly výši nákladů na palivo nebo nakoupenou tepelnou energii, vztaženou na množství tepelné energie v GJ, kWh nebo MWh,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. g) Vyhlášky neobsahovaly údaje o množství tepelné energie spotřebovaném odběratelem tepelné energie v odběrném místě ve zúčtovacím období a alespoň ve dvou předchozích zúčtovacích obdobích srovnatelných z hlediska časového trvání.

II. Dle ust. § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona se účastníku řízení za spáchání 11 pokračujících přestupků dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona **ukládá úhrnná pokuta ve výši 18 000 Kč** (slovy: osmnáct tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 7919.

Odůvodnění

Dne 18. září 2018 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění, kontrolu ve věci dodržování povinností stanovených ust. § 78 odst. 1 a ust. § 11 odst. 1 písm. f) v návaznosti na ust. § 76 odst. 2 věta druhá energetického zákona účastníkem řízení.

Na základě získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 28. ledna 2019 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 09157-12/2018-ERU. Porušení ust. § 78 odst. 1 energetického zákona účastníkem řízení nebylo shledáno. Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole neuplatnil účastník řízení žádné námitky.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spisu sp. zn. 09157/2018-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 7. března 2019, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti daného případu se zjištěním stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 správního řádu, a proto přistoupil v souladu s ust. § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

Účastník řízení v předmětném období podnikal na území města Příbram v oblasti výroby a rozvodu tepelné energie, a to na základě licence na výrobu tepelné energie č. 310101146 a licence na rozvod tepelné energie č. 320101147.

na něhož se vztahují povinnosti vymezené ust. § 11 odst. 1 písm. f) energetického zákona ve spojení s ust. § 76 odst. 2 věta druhá téhož zákona.

Správní orgán v rámci správního řízení zjistil, že účastník řízení vyúčtoval výše uvedeným 11 odběratelům tepelné energie dodávku tepelné energie doklady, které neobsahovaly všechny povinné náležitosti dle Vyhlášky.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení neuvedl povinné náležitosti dokladu o vyúčtování dodávek tepelné energie, kdy v rozporu s ust. § 11 odst. 1 písm. f) v návaznosti na ust. § 76 odst. 2 věta druhá energetického zákona nevyúčtoval dodávky tepelné energie v souladu s prováděcím právním předpisem, tj. Vyhláškou.

Nad rámec uvedeného správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem přestupků právnických osob a fyzických osob podnikajících je skutečnost, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se zde o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je proto věcí účastníka řízení, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané příslušnými právními předpisy, v případě jednání účastníka řízení, aby neporušil povinnosti stanovené energetickým zákonem.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky 11 pokračujících přestupků podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona, neboť účastník řízení vyúčtoval 11 odběratelům tepelné energie za předmětné období, tj. od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017, dodávku tepelné energie výše specifikovanými doklady o vyúčtování dodávek tepelné energie, které neobsahovaly všechny povinné náležitosti dle Vyhlášky.

V souvislosti s naplněním formální stránky přestupků se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupků (škodlivosti přestupku pro společnost) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), respektive z ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky. Správní orgán má za to, že jednání účastníka řízení naplnilo rovněž znaky materiální stránky přestupků, neboť v něm lze shledat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti mimo jiné na řádném výkonu licencovaných činností a s tím souvisejícím umožněním kontroly správnosti vyúčtování dodávek tepelné energie, a to v takové intenzitě (vzhledem k počtu odběratelů), že dle hodnocení správního orgánu byla naplněna materiální stránka přestupků. Správní orgán navíc podotýká, že již skutečnost, že zákonodárce porušení určitého zákazu označil za přestupek, vyjadřuje určitou minimální typovou míru společenské škodlivosti, kterou je nutno takovému jednání přičítat.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tedy zda účastník řízení za přestupky neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala objektivní, zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení ohledně některého z vytýkaných přestupků.

Lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání 11 pokračujících přestupků podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona, a správní orgán proto přistoupil k uložení správního trestu.

Za přestupek podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

V řízení bylo prokázáno, že se účastník řízení dopustil 11 pokračujících přestupků, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh přestupků, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více přestupků dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh stejnorodý, kdy se pachatel více skutky dopustil opakovaně naplnění téže skutkové podstaty.

Podle ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

Jak již bylo uvedeno výše, správní orgán prokázal, že se účastník řízení dopustil spáchání 11 pokračujících přestupků dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona. Jako nejzávažnější přitom správní orgán vyhodnotil přestupek účastníka řízení dle výroku I. k) tohoto příkazu, a to s ohledem na skutečnost, že účastník řízení dotčenému odběrateli vyúčtoval největší množství tepelné energie a případné znevýhodnění tohoto odběratele by se zde projeвило největší mírou.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti přestupku ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Při hodnocení povahy a závažnosti přestupku je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci. V řízení bylo zjištěno, že účastník řízení jako dodavatel tepelné energie vyúčtoval dodávku tepelné energie doklady, které neobsahovaly všechny náležitosti dle Vyhlášky. Z podkladů ve spise nevyplývá, že by spáchání přestupku vedlo např. ke vzniku obohacení na straně účastníka řízení. Přímý negativní následek pro odběratele tedy prokázán nebyl, z čehož lze usuzovat celkovou nižší závažnost přestupku.

Účastník řízení nebyl evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, což hodnotí správní orgán jako výrazně polehčující okolnost.

Správní orgán se při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Rozhodnutím Krajského obchodního soudu v Praze ze dne 22. října 1998 sp. zn. [REDAKCE] byl prohlášen konkurs na majetek účastníka řízení a ustaven konkursní správce s tím, že účinky prohlášení konkursu nastaly vyvěšením usnesení na úřední desce

soudu téhož dne. Správní orgán z Rozvahy v plném rozsahu ke dni 31. prosince 2017, která je součástí účetní závěrky účastníka řízení za rok 2017 založené ve sbírce listin Veřejného rejstříku, zjistil, že účastník řízení dosáhl výsledku hospodaření za účetní období ve výši -45 159 000 Kč. Ekonomická ztráta účastníka řízení sama o sobě neznamená, že by pro něj pokuta v uložené výši byla skutečně likvidační. Účastník řízení je v konkursu již více než 20 let, přesto stále provozuje podnikání a disponuje dle Rozvahy rovněž nerozděleným ziskem minulých let ve výši 19 804 000 Kč. Správní orgán k výši uložené pokuty uvádí, že se jedná o pokutu, která činí méně než 1 % z maximální zákonné výše pokuty. Stanovená výše pokuty je zcela přiměřená míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Vzhledem k tomu, že účastníkovi řízení byla uložena pokuta spíše symbolického charakteru a u samé spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby i s ohledem na výše uvedené uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

Mgr. Marek Gruner, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava